

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.137/2017/5.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Galbavy Magdolna ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Magosi Rózsa ügyvéd

A per tárgya: munkavállalói azonnali hatályú felmondás
jogszerűsége és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Pécsi Törvényszék 1.Mf.20.718/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.441/2015/7.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 1.Mf.20.718/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 465.120 (négy százhatvanötezer-egyszázhusz) forint megelőző

felülvizsgálati eljárási, valamint első-, másodfokú-, és felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2011. október 4-étől állt az alperes alkalmazásában gépkocsivezető munkakörben.
- [2] 2012. december 12-étől keresőképtelen volt, majd 2013. március 20-án sms-ben jelezte a szakmai irányítójának, B.S.-nak, hogy ezen naptól kezdődően keresőképes. Erre szintén sms-ben kapott választ, amely szerint „papír kell”. 2013. március 21-én a felperes ismét fuvarra jelentkezett sms-ben, és azt kérdezte, „hogyan tovább”, melyre válaszként ugyancsak sms-ben a munkáltató azt közölte, hogy „várni kell”. A felperes 2013. március 25-ei sms-ben történő érdeklődésére választ nem kapott. A következő napon jelezte a munkáltatónak, hogy az előző naptól ismét betegállományban van, mely 2013. április 8-áig állt fenn. 2013. április 4-én sms-ben B.S.-t arról tájékoztatta, hogy hétfőtől, azaz április 8-ától ismét „fuvarkész”, majd ugyanezt a bejelentést 2013. április 8-án ismételten megerősítette, amelyre válasz nem érkezett.
- [3] A felperes 2013. április 14-ei keltezéssel 2013. április 15-ével azonnali hatállyal szüntette meg a munkaviszonyát. Abban hivatkozott a 2013. március 20-át követő sms-váltásokra, arra, hogy munkára jelentkezett és ezt az alperes nem biztosította, konkrét utasítást nem kapott. Sérelmezte, hogy az állásidőre járó átlagkeresetet a munkáltató nem fizette ki a részére, és az az együttműködési kötelezettségét is megszegte. A felperes a keresőképtelenségi igazolásokat az azonnali hatályú felmondással együtt 2013. április 15-én B.S. postaládájába dobta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes a keresetében az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége miatt elmaradt munkabér megfizetését igényelte felmondási időre járó távolléti díj megfizetésével.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint részéről nem volt olyan felróható magatartás, amely a munkavállaló azonnali hatályú felmondását indokoltá tette volna.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.183/2014/3. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes jogszerűen szüntette meg a jogviszonyát, és kötelezte az alperest elmaradt munkabér, valamint felmondási időre járó bér, és ezen összegek után számított

törvényes késedelmi kamat megfizetésére. Marasztalta az alperest a felperes perköltségében és a kereseti illetékben.

- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Törvényszék 1.Mf.20.710/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet fellebbezett részében megváltoztatta, az elmaradt munkabért meghaladó keresetet elutasította, mellőzte az alperes perköltség fizetésre kötelezését. Az ítélet szerint a felperes köteles első- és másodfokú perköltséget viselni. A bíróság az alperes által az államnak fizetendő elsőfokú illeték összegét leszállította.
- [8] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Mfv.I.10.160/2015/4. számú végzésével az első- és a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Határozatában megadta azon szempontokat, amelyek vizsgálandóak a megismételt eljárás során.
- [9] Ezt követően a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.441/2015/7. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes jogszerűen szüntette meg a munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 114.000 forint felmondási időre járó távolléti díjat annak 2013. április 15-étől járó kamataival együtt.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 78. §-ának (1) és (3) bekezdésére, valamint a 70. §-ának (3) bekezdésére, és a 77. §-ban foglaltakra.
- [11] Kifejtette, hogy a felek között nem volt vita abban a kérdésben, hogy a fuvarszervezés menete miként zajlott. Megállapította, hogy 2-3 hétre előre történt a beosztás elkészítése, illetve, hogy az adott munkavállaló mindig egy-egy konkrét gépjárművet vezetett. Amennyiben valaki kiesett, „akkor B.S. helyettesítette a munkából kiesett munkavállalót”.
- [12] 2013. április 4-én a felperes ismételten jelezte sms-ben, hogy munkára képes állapotban lesz 2013. április 8-ától, és felvenné a munkát. Ehhez képest 2013. április 4-e és április 14-e között a felek között kommunikáció nem történt, sem a táppénzes iratok leadására nem hívta fel az alperes a felperest igazolható módon, sem pedig arra, hogy az irodán jelenjen meg személyesen a munka felvétele céljából. A felek között ezen időszakban semmilyen megbeszélés nem zajlott.
- [13] A bíróság szerint a felperes 2013. április 15-én jogszerűen szüntette meg a jogviszonyát figyelemmel arra, hogy az alperes egyrészt 2013. márciusában nem adott egyértelmű választ arra, hogy a „papír kell” megszövegezést hogyan kell érteni, másrészt 2013. április 4-e és április 14-e között nem volt egyáltalán kommunikáció a felek között.
- [14] A bíróság megállapította, hogy 2013. március 20-a és március 25-e között az alperes valóban nem tudta volna beosztani a felperest munkavégzésre, ezért ebben az időszakban nem volt elvárható a foglalkoztatása. Az áprilisi időszakban - amely kéthetes tartamot

tett ki - a felperes igazoltan sms-ben jelezte a munkára képes állapotát. Ezt követően a munkáltató sem arra nem hívta fel közvetlenül, hogy a táppénzes iratait adja le, sem arra nem figyelmeztette, hogy személyesen kell megjelennie az irodán ahhoz, hogy beosztható legyen a fuvarba. A felek között megbeszélés nem történt, és a felperes abban a helyzetben volt, hogy nem tudta, miszerint a foglalkoztatására ezt követően milyen módon fog sor kerülni, hiszen nem rendelkezett megfelelő információkkal.

- [15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Törvényszék 1.Mf.20.718/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította, és mellőzte az alperes perköltségben, illetve le nem rótt eljárási illetékekben marasztalását. Kötelezte a felperest együttes első- és másodfokú perköltség viselésére.
- [16] A másodfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredménye alapján kifejtette, hogy a fuvarfeladatok megszervezése két-három hetet vett igénybe, legalább ennyi idő alatt tudta volna a gépkocsivezető, hogy mikor kell fuvart teljesíteni. A táppénzes okmányok leadása történhetett a munkáltató és a könyvelő részére egyaránt.
- [17] A másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy bár az alperes megszegte az Mt. 51. § (1) bekezdése és a 141. § (1) bekezdése szerinti lényeges foglalkoztatási kötelezettségét, ez azonban nem volt jelentős mértékű, mert sem 2013. március 20-a és 25-e között, sem 2013. április 4-étől 2013. április 16-áig nem állt rendelkezésre elegendő idő arra, hogy a felperest a munkáltató fuvarfeladattal bízza meg.
- [18] Amennyiben a munkáltató akár a keresőképtelenséget igazoló okiratok, akár a nemzetközi árufuvarozói igazolvány, akár mindkettő meglétét hiányolta, azt közölnie kellett volna.
- [19] Az alperes ugyan nem hivatkozott erre, a másodfokú bíróság azonban szükségesnek tartotta kiemelni, hogy a keresőképeséget igazoló okmányok leadását követően kerülhetett az alperes abba a helyzetbe, hogy a felperes hosszú táppénzes állományát követően teljesíthesse a munkaköri alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 7. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt azon kötelezettségét, amely soronkívüli munkaköri alkalmassági vizsgálat elvégzésére kötelezi a munkáltatót a munkavállaló 30 napos keresőképtelenségét követően.
- [20] A munkavállaló részéről a keresőképeség igazolására nem elegendő, ha ezt sms-ben közli a munkáltatójával, erre csak orvosi iratok alkalmasak.
- [21] A munkavállaló akkor is köteles az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kötelezettségét teljesíteni, ha erre a munkáltató előzetesen nem szólítja fel. Ezért a keresőképesé válassá követően a munkavállaló kötelessége, hogy a munkahelyén munkavégzés céljából megjelenjen, távolmaradását és munkára képes állapotát táppénzes okmányok leadásával igazolja. Ennek a kötelezettségének a felperes nem tett eleget, így jogszerűen nem hivatkozhat arra, hogy az

alperes nem teljesítette a foglalkoztatási és együttműködési kötelezettségét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában való fenntartását kérte.
- [23] A perben történtek ismertetése során nyomatékosan utalt arra, hogy a törvényszék álláspontja szerint az alperes megszegte az Mt. 51. § (1) bekezdését és a 141. § (1) bekezdését, azonban ezt nem találta jelentős súlyúnak.
- [24] A felülvizsgálati érvelés szerint a másodfokú bíróság nem értékelte a felperes javára, hogy az alperesnek tájékoztatnia kellett volna arról, miszerint a fuvarfeladatba nem tudja beosztani mert azt már megszervezte, így addig állásidőre járó távolléti díjat fizet a részére. Ehelyett az alperes szabadságot írt ki a felperesnek, majd fizetés nélküli szabadságot regisztrált. Az alperes a táppénz alatt helyette új munkavállalót vett fel, aki azt a gépjárművet vezette, amivel a felperes látta el a feladatát. Az alperesnek így nem is volt szándékában a felperest továbbfoglalkoztatni.
- [25] Az alperes utasításai nem voltak pontosak és egyértelműek, nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a jövőben mi a szándéka vele, milyen munkát biztosít.
- [26] A törvényszék a bizonyítékokkal ellentétesen a felperes terhére róta és állapította meg, hogy az azonnali hatályú felmondás közlésééig sem a munkáltatónak, sem a könyvelőnek nem adta le az iratokat, és nem jelentkezett személyesen munkára. Nem vette figyelembe, hogy az alperes is úgy nyilatkozott, miszerint eltűrt gyakorlat volt az sms-ben való utasítás és értesítési rendszer.
- [27] Az első fokon eljáró bíróság a megismételt eljárásban a tényállást helyesen egészítette ki, így ennek alapján helyes következtetésre jutott.
- [28] A másodfokú bíróság a Pp. 221. §-ában foglalt kötelezettségének nem tett eleget, azokat a körülményeket, amelyeket a munkaügyi bíróság megállapított, nem jól értékelte, és a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett tényállást nem támasztotta alá jogszabállyal.
- [29] A törvényszék az indokolásában hivatkozott olyan új körülményre, amelyet a felperes terhére rótt, vagyis a 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 7. § (1) bekezdés d) pontja alapján az időszakos orvosi alkalmassági vizsgálat elmaradására. Bár a jogszabály szerint ezt mindkét fél kezdeményezhette volna, a felperes álláspontja szerint már az első munkára való jelentkezésekor a munkáltatónak kellett volna a perbeli esetben ezt megtennie, hiszen a felperes a háziorvostól adott le igazolást arra nézve, hogy keresőképes.
- [30] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

- [31] Hivatkozása szerint a felperes az azonnali hatályú felmondást megelőzően nem adta le a táppénzes papírjait, és a lejárt árufuvarozói igazolványának érvényesítését sem igazolta. Ennek hiányában pedig nem volt abban a helyzetben, hogy fuvarra lett volna beosztható.
- [32] A másodfokú ítélet nem rótt a felperes terhére, hogy nem kérte a munkaköri alkalmassági vizsgálatát, hanem arra hivatkozott, hogy az alperest nem hozta abba a helyzetbe, miszerint ennek elvégzését kezdeményezhesse.
- [33] A felperes a magatartásával megsértette az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjában előírtakat, ezzel megszegte az együttműködési kötelezettségét. Több éve állt az alperesnél munkaviszonyban, tisztában volt azzal, hogy a munkavégzéshez a táppénzes iratait le kell adnia, és nemzetközi árufuvarozói vizsgával kell rendelkeznie.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [34] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [35] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [36] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont]. Ebből következően a Kúria csak azon felülvizsgálati hivatkozásokat vehette figyelembe, amelyek a fenti előírásoknak megfelelnek.
- [37] A felperes alaptalanul állította a Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben

kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. A másodfokú bíróság rögzítette a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, valamint levont következtetéseiről is megfelelően, a bizonyítékok egybevetésével számot adott. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet.

- [38] A felülvizsgálati kérelemben foglaltak a vonatkozó anyagi jogszabályhely megjelölésének hiányában nem eredményezhetik a felülvizsgálati kérelemmel elérni kívánt célt, vagyis a munkavállalói azonnali hatályú felmondás jogszerűségének megállapítását. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az esetleges jogszabálysértő ténymegállapításból önmagában nem vonható le következtetés arra, hogy a törvényszék a lefolytatott bizonyítás eredményeként miért és mennyiben jutott az Mt. 78. §-a nem megfelelő alkalmazásának megállapítására.
- [39] A felperes anyagi jogszabály megsértésére a felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott, az Mt. 51. § (1) bekezdését és a 141. §-ának (1) bekezdését is csak abban az összefüggésben jelölte meg, hogy nem ért egyet a törvényszék erre vonatkozóan kifejtett álláspontjával. Részletesen azonban nem adta indokát az álláspontja szerinti jogszabálysértésnek, így a Kúria a fentiek alapján ezzel sem foglalkozhatott érdemben.
- [40] A másodfokú bíróság ítéletében – a felek kérelme nélkül – foglalkozott ugyan a 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 7. § (1) bekezdés d) pontjában rögzítettekkel, ezt azonban a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem kifogásolta. Ezen jogszabálynak azonban a jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége, mivel a munkavállalói azonnali hatályú felmondásról kellett határozni, így az NM rendeletben foglaltaknak nem volt perdöntő jelentősége.
- [41] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [42] A Kúria kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére [Pp. 78. § (1) bekezdés].
- [43] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.
- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. szeptember 20.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró